

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/226/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614204966
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1614204966.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudcom JUDr. Miroslavom Rudinským v právnej veci navrhovateľa: Y. štátny občan SR, proti odporkyňi: Y. štátny občan SR o rozvod manželstva, takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo účastníkov Y. a Y. nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX pred Obvodným národným výborom v O., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu mestskej časti Bratislava - S. vo zväzku 11, ročník 1987 na strane 239 pod por.č. 137, r o z v á d z a .
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným Okresnému súdu Malacky dňa 06.05.2014 sa navrhovateľ domáhal rozvodu manželstva s odporkyňou. V odôvodnení návrhu uviedol, že manželstvo s odporkyňou bolo uzavreté dňa 25.04.1987 a pochádzajú z neho tri plnoleté deti. Navrhovateľ uviedol, že manželstvo s odporkyňou uzavrel na základe vzájomnej citovej náklonnosti. Z počiatku bolo šťastné avšak postupom času začalo nadobúdať len formálny charakter. Navrhovateľ uviedol, že obaja účastníci sa navzájom citovo odcudzili a manželstvo si neplní ani jednu zo svojich funkcií a je už iba formálnym zväzkom. Je preto trvalo a hlboko rozvrátené, pričom nejde o prechodný stav.

Odporkyňa sa k návrhu písomne vyjadrila. Potvrdila, že manželstvo bolo šťastné. Uviedla tiež, že sa snažila navrhovateľa maximálne podporovať v jeho profesijnom živote a prispôbovala tomu aj svoj pracovný život. Na naliehanie manžela zmenila pracovisko. Uviedla tiež, že navrhovateľ sa už pred ich zoznámením intenzívne venoval chovu akváriových rybiek a táto záľuba potom sa stala aj predmetom jeho podnikania. Ona sa na tejto činnosti tiež podieľala popri výchove detí. Za tým účelom mali aj prispôbosený byt, v ktorom najskôr bývali už ako manželia s rodinou a neskôr aj rodinný dom. Odporkyňa uviedla, že ona síce pracovala a pomáhala navrhovateľovi, avšak nedostávala žiadny plat a neplatil za ňu navrhovateľ ani odvody do poisťovne. Takto fungovala niekoľko rokov. Ďalej odporkyňa uviedla, že s podnikaním navrhovateľa boli aj problémy, ktoré súviseli s tým, že predaj akváriových rybičiek sa stával nerentabilnejším, ďalej s tým, že navrhovateľ mal nehody so svojim spoločníkom, ktorého sa rozhodol vyplatiť v dosť vysokej čiastke napriek tomu, že tieto požiadavky neboli podložené a navrhovateľ ani nemal finančné prostriedky na vyplatenie svojho bývalého spoločníka. Bolo treba preto zabezpečiť dosť značné finančné prostriedky za týmto účelom. Odporkyňa tiež uviedla, že bolo potrebné postupne zrekonštruovať rodinný dom, v ktorom bývali spolu s matkou navrhovateľa, keďže sa jednalo pôvodne o starší dom v už nevyhovujúcom technickom stave. Postupne zorganizovala a zafinancovala viacero rozsiahlych stavebných úprav, čoho sa navrhovateľ nezúčastňoval. Ona sama sa začala venovať podnikaniu v inej oblasti, čo považuje za dobré lebo každý s manželov má možnosť zarobiť pre rodinu peňažné prostriedky. Odporkyňa tiež poukázala na svoje zdravotné problémy, ktorými sa musela počas trvania manželstva vysporiadať, pričom aj pri liečbe rešpektovala odporúčania navrhovateľa, ktoré sa však ukázali nakoniec ako nesprávne. Uviedla tiež, že má vedomosť o tom, že navrhovateľ nadviazal opakovane vzťah s inými partnerkami. Potvrdila, že účastníci v súčasnosti nežijú intímne. Odporkyňa

považovala súčasný stav v manželstve účastníkov za komplikovaný nie však neriešiteľný. Uviedla, že pokiaľ hovorí navrhovateľ o citovom odcudzení určite sa nejedná o vzájomné citové odcudzenie ale iba o citové odcudzenie zo strany navrhovateľa a aj o tom sa dá pochybovať. Odporkyňa predovšetkým bolo toho názoru, že manželstvo účastníkov si plní svoju spoločenskú funkciu v tom, že majú spoločnú rodinu, spoločný majetok - dom, kde žijú teraz už 4 generácie a to ich deti, z ktorých ešte dve študujú, tiež tam žije ďalší syn so svojou priateľkou a ich vnučkou a žije tam aj navrhovateľova matka a spoločne hospodária. Značná časť záhrady je vybudovaná tak, že tvorí nevyhnutnú základňu pre výkon jej povolania. Podľa odporkyne ich rodina ako celok má svoju ekonomickú silu a stabilitu, zabezpečujúcu všetkým slušnú životnú úroveň. Po roztriešení tejto rodiny sa všetkým ekonomická situácia zhorší. Odporkyňa uviedla, že pre ňu je najvyššou hodnotou zdravie, šťastná rodina a sociálna istota.

Prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 05.05.2015 súd návrh navrhovateľa zamietol a to predovšetkým z toho dôvodu, lebo bol toho názoru, že problémy, ktoré existujú v spoložití manželov je možné riešiť. Ďalej aj preto, že je v záujme celej rodiny účastníkov, ktorá spolu viacmenej ekonomicky spolupracuje dôležité aby manželstvo účastníkov zostalo zachované. Považoval za dôležitú snahu odporkyne na zachovaní stavu manželstva, čo je dôležitejšie ako snaha navrhovateľa riešiť svoje osobné problémy práve rozvodom.

Proti prvostupňovému rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol prvostupňový rozsudok zmeniť a svojmu návrhu vyhovieť. Vytkol prvostupňovému súdu, že rozsudok nielenže povrchno zdôvodnil, ale nevenoval pozornosť ani dôvodom, ktoré z jeho strany v žiadnom prípade nenapĺňajú možnosť obnovy manželského spolunažívania s odporkyňou. Tvrdenia odporkyne uvádzané v priebehu konania považoval za účelové a skôr smerované k tomu, aby jeho návrh neprešiel a aby si to „užil“. Za nenáležitú považoval navrhovateľ tú skutočnosť, že pre deti ktoré sú už dospelé, je dôležité aby rodina bola spolu. Vo svojom odvolaní potvrdil, že trvajú všetky dôvody, pre ktoré svoj návrh podal a nemieni s odporkyňou zotrvať v manželskom zväzku.

Krajský súd v Bratislave svojím uznesením sp.zn. 10Co/436/2015 zo dňa 18.11.2015 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vytkol súdu prvého stupňa, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s podstatnou skutočnosťou, že nie je možné nikoho nútiť zotrvať vo zväzku, ktorý podľa jedného z manželov absolútne účel, pre ktorý vznikol, nespĺňa a zároveň z napadnutého rozsudku nie je možné zistiť, ako dospel k záveru, že súčasné rozdiely medzi manželmi je možné riešiť, keď z výpovedí oboch účastníkov vyplýva, že rozdiely medzi účastníkmi nie sú súčasného charakteru, ale dlhodobého. Tiež vytkol súdu prvého stupňa, že nie je možné z rozsudku zistiť ako dospel k záveru, že existujúce problémy medzi účastníkmi konania je možné riešiť v záujme celej rodiny, pričom posúdenie tvrdení navrhovateľa o dlhodobej absolútnej nefunkčnosti manželstva a jeho nezaujme v manželskom zväzku zotrvať z dôvodu úplného citového odcudzenia sa s odporkyňou v ňom úplne absentuje a preto je rozsudok nepreskúmateľný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením so sobášnym listom, ako aj s ostatným obsahom spisu. Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný stav veci:

Navrhovateľ a odporkyňa uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX. V prípade oboch účastníkov ide o prvé manželstvo. Z manželstva účastníkov pochádzajú tri už plnoleté deti, E., nar. XX.XX.XXXX., R. a Y., nar. XX.XX.XXXX. Posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo v obci O., okres Malacky. Obaja účastníci sú slovenskej národnosti, štátny príslušníci SR.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že manželstvo účastníkov bolo uzavreté dňa XX.XX.XXXX. Účastníci sa zoznámili počas štúdia na vysokej škole, mali spoločné záujmy. Navrhovateľ ako účastník konania ďalej uviedol, že postupom času začalo dochádzať v manželstve k zmenám vo vzťahoch, ktoré podľa jeho názoru súvisia s tým, že každý z manželov má iné záujmy, predstavy o živote a o fungovaní manželstva. Uviedol, že manželstvo bolo po jeho uzavretí dobré niekoľko rokov. V súčasnosti už ale je taká situácia, že dlhodobo nevedú spoločnú domácnosť, nehospodária. On si už veľa rokov pre seba perie, väčšinou si pre seba aj varí. Ako manželia intímne nežijú. Navrhovateľ bol toho názoru, že minimálne už 6 rokov v manželstve vládne citové odcudzenie a on odporkyňu berie nie ako manželku ale ako kamaráta. On chce byť slobodnou osobou, ktorá bude sama rozhodovať o svojom živote. Po zrušení prvostupňového rozsudku, ktorým bol návrh zamietnutý navrhovateľ naďalej zotrval na všetkých dôvodoch pre ktoré podal svoj návrh. Uviedol, že s odporkyňou nemieni zostať v manželskom zväzku. Má svoj život a svoje zameranie, záľuby a svoj čas netrúva a ani nemieni tráviť s odporkyňou. Intímne spolu nežijú niekoľko rokov. Pokiaľ hospodária v domácnosti je to založené iba absolútnej nutnosti a skladajú sa na najnutnejšie. Navrhovateľ zopakoval, že z jeho strany manželstvo už nemá žiadnu perspektívu, že už dlhodobo si už žiadne svoje funkcie neplní, napriek tomu, že odporkyňa tvrdí opak. Navrhovateľ uviedol, že on je presvedčený o tom, že manželstvo je dobrovoľný zväzok a keď manželstvo účastníkov nefunguje a nemá už žiaden zmysel, nie je ani dôvod aby naďalej trvalo.

Z výsluchu odporkyne súd zistil, že manželstvo bolo v minulosti dobré. Účastníci sa zoznámili počas štúdia na vysokej škole a začali spolu chodiť a aj žiť. Z manželstva pochádzajú tri dospelé deti. Odporkyňa uviedla, že po uzavretí manželstva bývali u rodičov navrhovateľa približne po troch rokoch dostali vlastný byt, keď ešte predtým bývali aj v podnájdoch. Uviedla, že od začiatku manželstva sa venovali chovu akvarijných rybičiek. Tomu bolo prispôsobené aj bývanie. Predali byt aj byt svokry a kúpili si za to dom v Borinke. Navrhovateľ začal podnikáť v oblasti akvaristiky, čo bolo náročná oblasť podnikania, z ktorým je spojených veľa starostí a veľa práce. Takejto činnosti sa bolo potrebné venovať aj počas víkendov. Odporkyňa uviedla, že ona sa tiež podieľala na podnikateľskej činnosti navrhovateľa, pracovala v obchode, pomáhala mu a to bez akejkolvek mzdy a bez toho, že by boli za ňu platené odvody. Založila si však vlastnú živnosť a venuje sa záhradníckym službám a predajom okrasných rastlín. Odporkyňa nesúhlasila s tvrdením navrhovateľa, že spolu nehospodária 15 rokov a uviedla, že spoločne hospodária vlastne doteraz, keďže sa spoločne podieľajú na nákladoch spojených s užívaním domu, spoločne uhrádzajú náklady na potraviny a spoločne. Odporkyňa ďalej uviedla, že ona sa postarala o to, aby sa zrekonštruoval rodinný dom, v ktorom bývali, čo finančne aj zabezpečila. Pred piatimi rokmi dost vážne ochorela a musela byť aj hospitalizovaná a operovaná. Jej zdravotné problémy ovplyvnili intímny život v manželstve. Predtým však 22 rokov intímne žili. Navrhovateľka uviedla, že intímne nežijú iba asi rok. Nesúhlasila s tým, že účastníci spolu nehospodária a tá skutočnosť, že každý z manželov má samostatné účty súvisí s tým, že samostatne podnikajú, čo je v súčasnosti bežná vec. Odporkyňa napokon uviedla, že aj keď jej život s navrhovateľom nebol jednoduchý a viem, že mal počas trvania manželstva známosti s inými partnerkami je schopná túto situáciu tolerovať a snažila sa ju aj riešiť. Podľa jej názoru aj keď manželstvo si v súčasnosti neplní biologickú a emocionálnu funkciu, plní si ostatné svoje funkcie a to ekonomickú a tiež sociálnu. Uviedla, že účastníci a ich deti ďalej žijú ako rodina. Poukázala na to, že je dôležité pre ich deti aj keď sú už dospelé, aby rodina ostala kompletná. Uviedla, že deti zle prijímajú súčasnú situáciu keď sa ich otec rozhodol podať návrh na rozvod manželstva. Odporkyňa navrhovala súčasnú situáciu v manželstve riešiť iným spôsobom, nie zrušením manželstva. Po zrušení rozsudku, ktorým bol návrh navrhovateľa na rozvod manželstva zamietnutý odporkyňa zotrvala na svojom stanovisku a s návrhom nesúhlasila. Tvrdila, že určitým spôsobom s navrhovateľom fungujú ako rodina. Nerozumela postoj navrhovateľa, ktorý za jediné správne riešenie situácie v manželstve považuje jeho rozvod. Bola toho názoru, že podľa jej názoru aj takéto manželstvo má zmysel. Uviedla, že ona nemieni navrhovateľa v ničom obmedzovať.

Podľa § 18 Zák. o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zák. o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 22 Zák. o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zák. o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zák. o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zák. o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a 19.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že návrh na rozvod manželstva bol podaný dôvodne. Súd síce pôvodne návrh navrhovateľa zamietol, pričom jeho snahou bolo takýmto rozhodnutím vytvoriť prípadný priestor na usporiadanie vzťahov medzi stranami. Navrhovateľ však naďalej na svojom návrhu zotrval. V konaní bol preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvale rozvrátené a že manželstvo už nemôže plniť svoj účel. Mal tým preukázanú existenciu kvalifikovaného stupňa rozvratu vzťahu medzi manželmi, ktorý je vážny a trvalý. Bolo preukázané, že účastníci niekoľko rokov spolu nežijú intímne, nehospodária spolu. Vzájomne si nepomáhajú. Každý z manželov má diametrálne odlišné názory a záujmy. Manželstvo si neplní ani zo svojich základných funkcií. Je tiež treba prisvedčiť argumentom navrhovateľa, že spoločné spolužitie musí byť založené na báze dobrovoľnosti. Iba tak je schopné naplniť poslanie a účel manželstva, čo však už niekoľko rokov nie je prípad manželstva účastníkov. Manželstvo si tak neplní ani jednu zo svojich funkcií. Nie je tu ani predpoklad, že by účastníci mohli v budúcnosti obnoviť spolužitie v súlade

s jeho spoločenským účelom, nakoľko odporca takúto možnosť úplne odmieta, vylučuje ju. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd manželstvo účastníkov rozviedol. Hlavnú príčinu rozvratu manželstva videl súd v rozdielnych názoroch na manželské spolužitie a na tú skutočnosť, že v prípade navrhovateľa došlo k citovému odcudzeniu sa voči

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144, prvá veta O.s.p., v zmysle ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa § 144, druhá veta, súd môže priznať náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov. Uvedené predpoklady na priznanie náhrady trov konania v prejednávanej veci neboli splnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, trojmo, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave; odvolanie musí obsahovať náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p..

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska

Ak účastník konania nespĺní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.